

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **L. P.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2014, čj. CPR-15221-3/ČJ-2014-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2015, čj. 2 A 65/2014 – 30,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2015, čj. 2 A 65/2014 – 30, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort uložilo žalobci rozhodnutím ze dne 23. 8. 2014, čj. KRPA-241579-29/ČJ-2014-000022, správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „jen zákon o pobytu“). Doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok.

[2] Ředitelství služby cizinecké policie (dále „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 8. 12. 2014, čj. CPR-15221-3/ČJ-2014-930310-V240, zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 18. 2. 2015, čj. 2 A 65/2014 – 30.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti rovněž požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel považuje újmu spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, především újmu na výkonu jeho práva na spravedlivý proces, za nepoměrně větší, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Pokud by měl okamžitě opustit Českou republiku, představovalo by to pro něj i jeho rodinu nenahraditelnou újmu, neboť studuje na území České republiky a vložil do studia značné finanční prostředky.

III.

[5] Žalovaný nesouhlasil s tím, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Tento institut představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepřiznivého soudního rozhodnutí.

[9] Nejvyšší správní soud zohlednil zejména tu skutečnost, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území České republiky, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, tedy před tím, než bude s konečnou platností potvrzeno, zda je rozhodnutí o správním vyhoštění zákonné či nikoliv.

[10] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu Nejvyšší správní soud shledal důvody pro přiznání odkladného účinku zejména v zásahu do soukromého života stěžovatele, který na území České republiky studuje. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně zasahuje do soukromé sféry stěžovatele a jeho okamžitá realizace by pro něj představovala újmu. Soud naopak neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojený pobyt stěžovatele na území České republiky po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem mohlo způsobit újmu třetím osobám.

[11] Nejvyšší správní soud v souladu se svou stávající rozhodovací praxí (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 16. 8. 2012, čj. 4 As 56/2012 – 58 a ze dne 30. 1. 2014, čj. 9 Azs 59/2014 -32) dále uvádí, že nucené vycestování stěžovatele by mělo nepochybně za následek i ztížení jeho možností uplatňovat svá procesní práva. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Z tohoto důvodu ostatně přiznává zákon o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek přímo ze zákona (§ 172 odst. 3).

[12] V posuzovaném případě je splněna i druhá podmínka stanovená v § 73 odst. 2 s. ř. s. Nic nenasvědčuje tomu, že stěžovatelův pobyt v České republice po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem může představovat riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku „pouze“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, než bude zákonnost napadeného rozhodnutí meritorně přezkoumána. Zdejší soud nepovažuje setrvání stěžovatele v České republice do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, při jejím

přednostním projednání (viz § 56 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), za natolik závažné, aby nebylo možné po tuto dobu připustit jeho přítomnost.

[13] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky napadeného rozsudku; tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Soud současně zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. května 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu